

en Videreførelse af det, der var nedlagt i den af daværende Kultusminister Appel gennemførte Lov, af 1. April 1911, og han fortsætter derpaa: „Ved denne Lov“ — altså Loven af 1. April 1911 — „er der folkekirkelig brudt med Regelen om, at kun de til Folkekirken Embeder ordinerede Præster, det vil sige de, der har taget teologisk Embedseksamen og dernæst aflagt Præsteløftet, kan gøre Tjeneste i Folkekirken.“

Jeg er fuldstændig enig med den højtærede Undervisningsminister i dette. Men saa er det ikke rigtigt, naar den højtærede Kirkeminister siger: Vi kan ikke have 2 Slags Præster i Danmark. Thi vi har 2 Slags Præster i Danmark, og begge har fuld Ret til at gøre Tjeneste indenfor Folkekirken, nemlig en Slags, der har aflagt Præsteløftet, og en anden Slags, der ikke har aflagt det.

Nu er der ved denne Lejlighed slet ikke Tale om at afskaffe Præsteløftet; for de Mænds Vedkommende, der ikke i Forvejen er ordinerede, vil det blive saadan, at de maa modtage Folkekirken Ordination og i Forbindelse dermed aflægge Præsteløftet. Der er kun Tale om at lade de Mænd, der er ordinerede som amerikanske Præster, som Præster indenfor evangelisk-lutherske Frimenigheder eller som Missionærer, komme ind i Sognekald uden at lade dem aflægge Præsteløftet. Og jeg mener, i denne Forbindelse vil det være usømmeligt — saa stærkt et Udtryk drister jeg mig til at bruge — at kræve Præsteløftet. Det er usømmeligt at komme og sige til et Menneske, som maaske har en lang Præstegerning bag sig: Nu kan du nok faa Lov til at slippe ind i et Sognekald, men ikke forinden du har aflagt Præsteløfte. Denne Mand kan med Rette pege hen paa sin Præstegerning og sige: Her er Garantien for mig, og kan I ikke bruge mig med denne Garanti, ønsker jeg ikke at blive brugt i denne Virksomhed.

Jeg er sikker paa, at man vil støde de allerbedste bort ved denne Fordring. Man ser det maaske allerklarest, naar man ser paa Forholdet i Sønderjylland. Alle vil vistnok indrømme, at det vil være urimeligt at sige til danske Frimenighedspræster i Sønderjylland, som under trænge Vilkaar har gjort et Stykke Arbejde, de fortjener den største Tak for fra alle Danske, et Stykke Arbejde baade for dansk Menighedsliv og dansk Folkeliv dernede: I kan godt faa Lov til at blive Sognepræster, hvis nogen ønsker at blive Sognepræst — men vel at mærke kun, hvis I aflægger dansk Præsteløfte. Alle vil indrømme mig — nej, ikke alle, thi Hr. J. Oskar Andersen vil ikke indrømme det, men jeg ved, at den højtærede Kirkeminister vil

indrømme mig det —, at det var et Krav, man ikke kunde stille, og jeg ved, at den højtærede Kirkeminister ikke har i Sinde at stille det, naar Lovforslag kommer til at foreligge om at aabne Adgang for de sønderjydske Frimenighedspræster til at blive Sognepræster i Danmark.

Den højtærede Kirkeminister vil derved ganske vist komme i Strid med de Ønsker, der er fremsatte af det saakaldte kirkelige Fællesudvalgovre i Nyborg. Dette kirkelige Fællesudvalg, som her til Regering og Rigsdag har fremsat sine Ønsker, har, saa vidt jeg kan skønne, haft Held til at samle alt, hvad der findes af kirkelig Reaktion i Danmark. Det forbyrser mig for øvrigt at se, at blandt de Foreninger, som indrangeres under det kirkelige Fællesudvalg, er en saadan Forening som Dansk Missionselskab. Jeg ved ikke bedre, end at Dansk Missionselskab er et Selskab, der bejler til Støtte fra alle Sider indenfor vor Folkekirke og ogsaa søger Statsstøtte til sin Virksomhed; jeg vil gøre opmærksom paa i denne Forbindelse, at det her optræder som en rent partipolitisk Organisation. Jeg finder det ganske uforsvarligt og i høj Grad beklageligt, at dette Selskab lader sig indrangere under denne kirkepolitiske Partiorganisation.

Fra dette kirkelige Fællesudvalg blev der sendt den nuværende højtærede Kirkeminister telegrafisk Ønske om Guds Velsignelse for hans Fremtidsgerning. Jeg tror, der deri ligger store Forhaabninger — Forhaabninger, som ogsaa deles af det ærede Medlem, Hr. J. Oskar Andersen — til den højtærede nuværende Kirkeminister om, at han skulde ville føre en Kirkepolitik, som stemmer med deres Ønsker, og deres Ønskeseddel har vi liggende for os her. De opstiller der ogsaa det Krav, at der ikke maa blive ansat nogen Præst i Sønderjylland, uden at han har aflagt det danske Præsteløfte. Jeg ved, som sagt, at den nuværende Kirkeminister vil modsætte sig dette Krav; og jeg haaber ogsaa, at Tilstedeværelsen af Undervisningsminister Appel i Ministeriet maa være en Borgen for, at man heller ikke følger de andre Krav, der er fremsatte fra det kirkelige Fællesudvalgs Side. Jeg haaber, at den højtærede Undervisningsminister vil sætte al sin Indflydelse ind paa, at vi ikke nu gaar over i en reaktionær Kirkepolitik, men fortsætter ad den frisindede Linie, som Undervisningsministeren er en saa afgjort Tilhænger af.

Det er da mit Haab, at vi under Behandlingen af det foreliggende Lovforslag maa faa fjernet § 2 fuldstændig, i hvert